

El primer cens de llúdrigues a la Riera de Merlès confirma la presència del mustèlid

- Equips voluntaris d'observació han detectat la presència de tres o quatre individus durant un cap de setmana
- El cens s'ha realitzat en un tram de 26 quilòmetres de la riera, que representa el 43% de la seva longitud

El cens de la llúdriga euroasiàtica (*Lutra lutra*) en un tram de 26 quilòmetres de la Riera de Merlès ha detectat la presència de tres o quatre individus. Això representa que per cada 10 quilòmetres es poden comptabilitzar 1,5 exemplars d'aquest mustèlid. Aquest és el primer cens que es realitza en el corrent fluvial, de 60 quilòmetres de longitud, que travessa les comarques del Berguedà, Osona, el Bages i el Ripollès.

Personal tècnic del Servei de Fauna i Flora, de la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural, juntament amb membres de l'associació ADEFFA, han

■ **Comunicat de premsa** ■

coordinat els treballs d'albirament, en què hi han participat una quarantena de persones voluntàries.

Els últims resultats del sondejos nacionals de llúdriga, publicats l'any 2017, confirmen que aquesta espècie es troba en més de la meitat del territori català, i que es distribueix per totes les conques, des de les capçaleres fins al mar. Una dada que posa de manifest la seva recuperació històrica després d'haver pràcticament desaparegut durant la dècada dels 70 del segle passat.

Recuperació històrica

Els motius de la millora poblacional són múltiples, però és evident que la qualitat de les aigües continentals ha millorat notablement en els últims 30 anys, fet atribuïble a la instal·lació de depuradores i a la disminució d'abocaments tòxics. La reducció de la contaminació, bàsicament per metalls pesants i organoclorats –amb gran probabilitat la principal raó de la seva pràctica desaparició a casa nostra i a grans zones d'Europa– ha propiciat també la recuperació de les poblacions de peixos, el seu aliment bàsic.

Un altre factor que afavoreix la presència de llúdrigues és que el riu disposi de bons refugis, essencialment boscos de ribera, o àrees inaccessibles. En aquestes condicions, aquests animals poden aparèixer fins i tot en zones urbanes i periurbanes, com a les portes de la ciutat de Barcelona o dins de les ciutats de Lleida i Girona.

6 de juliol de 2018